

„EDINOST“
izdaja po trikrat na teden v šestih
izdanjih ob **torkih, četrtkih**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
baja ob 6. uri zjutraj, večerno pa
ob 7. uri večer. — **Obačno iz-
danje stane:**
za jeden mesec f. 50, izven Avstri. L. 1.40
za tri meseca . 2.60 . . 4.—
za pol leta . 5. . . 8.—
za vse leto . 10. . . 16.—
Na naročbo brez priloženega naročnine
se ne jemijo ozir.

Pomembne številke se dobivajo v
prodajalnicah tobaka v Trstu po
2 n. v Gorici po 3 n.,
Sobotno večerni izdanie v Trstu
3 n., v Gorici 4 n.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Zakaj nas sovražijo?

Nam avstrijskim Slovanom je menda že tako usojeno, da nas zavida in pogleduje preko rame sleherni drugorodec, s katerim pridevo v dotiko. Na vzhodu nas pesti Madjar, na severu Nemec, tu na jugu pa Italijan. In naj se te narodnosti še takó mrzé mej seboj in naj je navskrijeje mej interesi teh treh narodov še tako očito, zlože se vendar v istem hipu, kakor hitro treba nastopiti proti nam Slovanom. Sodeč po tem očitem soglašaju v mržnji proti nam, mora sklepati sirši, naše avstrijske odnosa ne poznači svet, da smo mi Slovani nasilniki najgrše vrste, da so naše težnje res nevarne ne le našim drugorodnim sosedom, ampak celo državi sami. Kdor čita po italijskih listih tista stereotipna hujskanja o „slovenskem navalu“ (marea slava), po nemških listih tista binavske tožbe o slovanski ne-nasitljivosti (slavische Begehrlichkeit) in slednjih po madjarskih listih tista naravnost ognusne in drzne ovadbe o panslavističkih težnjah avstrijskih Slovanov — kdor vse to čita brez lastne razsodnosti in ne poznači naše pohlevnosti in naše velike ljubezni do pravice, ta si mora pač misliti, da se avstrijskim Slovanom kar najbolje godi v vsakem pogledu, a da se nikakor nočemo zadovoljiti s tem, kar nam gre po zakonu, ampak da stegamo po tuji lasti, ter da nočemo dovoliti svojim sosedom, da bi mirno živelii poleg nas. Naši nasprotniki, kolikor jih je in kjer so, so nodolžni kakor novorojeno dete, le mi Slovani smo tisti zli duh, ki moti božji mir in logo na tem svetu. Da ni teh nesrečnih Slovanov, kako lepo bi bilo na svetu, kako bi napredovalo človeštvo in se razvijalo kulturno. Dá, tudi napredku in kulturi smo nevarni mi Slovani, ako smemo verjeti ljubim našim nasprotnikom!

V teh tožbah in zatožbah so — kakor rečeno — jedini in zložni vsi naši nasprotniki na vzhodu, severu in jugu. Tega menda ni treba naglašati, da so vse te zatožbe popolnoma neosnovane od konca do kraja ter da Slovani nismo taki, kakor nas opisujejo naši mnogobrojni sovražniki.

Ali so težnje Slovanov res nevarne za državo in dinastijo?

Gledé na to obdolženje nam pač ne treba zgubljati mnogo besed. V tem pogledu smo v jako prijetnem položenju: čemu naj bi se branili sami, ko nas brani sleherna stran avstrijske zgodovine, katero smemo po vsoj pravici imenovati zgodovino

zvestobe, udanosti in lojalnosti avstrijskih Slovanov. Ta zgodovina nam prioveduje o potokih krvi, prelite po avstrijskih Slovanih za avstrijsko državo. Zgodovina nam prioveduje o kritičnih časih, ko je vse omahovalo, le Sloven je stal trdn kakor kraška skala; zgodovina nam prioveduje, kako je v takih kritičnih časih navdušeno prijet za orložje, da brani prestol in dinastijo, protionim, ki nas danes ovajajo kot veleizdajnike.

To niso prazne fraze, to so zgodovinska dejstva, katera more tajiti le skrajna brezvestnost, združena z brezprimerno drznostjo. Zato pa vsi oni brezvestneži, kateri bijejo resnici in zgodovini v obraz, nikakor ne dosezajo višine našega zaničevanja.

A sedaj naj bi mi Slovani hoteli zrušiti to, kar smo pomagali ohraniti se svojo krvjo? Mi naj bi bili sovražniki to države, katero smatramo kot jamstvo za svoj narodni obstanek. Kdor je pameten in pravičen, ta naj sodi!

Ali smo mi Slovani res nevarni drugim narodom, ali res stezamo roke po tuji lasti? — To je zopet druga laž, istotako drzna, kakor je prva. Gledé na to drugo laž nam ni treba iskati dokazov v minolosti in zgodovini, kajti vsa sedanjost je jedna sama živa priča, da nasprotniki lažejo. Mi naj bi stezali roke po lasti tujih narodov, svojih sosedov, ko se moremo boriti s poslednjimi naporji za svoje nago narodno življenje, ko se moramo boriti — in največkrat brezvsečno — za najprimitivnejše narodno in političke pravice. To je pač najbridekješa ironija, da oni, ki imajo vse, očitajo nenasitljivost onim, ki nimajo ničesar. Kdor neprestranski motri narodne borbe po Štirslem, Koroškem in Primorskem, mora priznati, da Slovenci niti ne mislimo na to, da stezali svoje prste po tuji lasti, pač pa nam je braniti našo ped zemlje pred — tujimi prsti, in sicer istimi, ki pišejo denunciacije in ovadbe proti nam.

Slednji: ali smo Slovani res nevarni kulturi in napredku? Tretja laž. In zopet postavlja zgodovina na laž naše nasprotnike. Zgodovina nam pravi, da so bili Slovani vsikdar mireni, poljedeljski narod. A neovrnja istina je, da narodi, ki se pečamo s poljedeljstvom, nikakor ne morejo biti kulturi in napredku nevarni; pač pa so mu nevarni tisti, ki radi prelivajo kri, ali ki so se bavili celo z roparskim vitežtvom, kakor se je to često dogajalo v srednjem veku. A mi Slovani nismo bili mej tistimi ki so se

bavili z ropanjem. In kaj vidimo v sedanjosti? Da se vse naše delo osredotočuje v bobri za narodno — šolo, torej v borbi za pravo podlago zdravemu napredku in razvoju naroda. Ne proti napredku in razvoju naroda. Ne proti napredku, ampak z napredkom! se glasi naše geslo.

Ce torej vidimo: da Slovani so lojalni podaniki svojega cesarja; če vidimo, da Slovani nočemo delati krivice nikomur; in če vidimo, da Slovani stremimo po napredku v kulturnem pogledu, — vprašati se moramo torej: zakaj vendar nas toliko sovražijo naši nasprotniki? A na to vprašanje moramo odgovoriti: sovražijo nas zato, ker ne ljubijo pravice in resnice; se boje, da bi morali dati iz rok, kar potrebujemo za svoje narodno življenje. Zato torej, ker zahtevamo kar nam gre in ker nočemo pripoznati sedanje takozvane „narodne posesti“ — te v nebo vpiječe krivice — zato, le zato nas sovražijo.

Političke vesti.

Avstro-ruska začasnata trgovinska pogodba stopila je v veljavo dne 2. t. m. ob 8. uri zjutraj ter ostane v veljavi do 1. julija st. st. t. l. Med tem časom pa se napravi stalna pogodba. Rusija v začasni pogodbi ne dovoljuje sicer Avstriji takih olajšav, kakoršne je dovolila Norveški, kakor jih tudi ni dovolila Nemčiji, a nasprotno tudi Avstro-Ogrska ne dovoljuje Rusiji takih kakoršne je dovolila Srbiji za žita in Romunski glede na petrolej. Ako bi pa Avstrija dovolila take olajšave kaki drugi državi, mora jih dovoliti v smislu pogodbe tudi Rusiji. Rusija se obvezuje, da zniža carino na vse dolične avstrijske pridelke, za katere je dovolila znižanje tudi Nemčiji, nasprotno pa se zavezuje Avstrija, da ne poviša carine na ruska žita.

Državnozborska dopolnilna volitev na Dunaju (notranje mesto) vršila se je včeraj. Izvoljen je nemški liberalci Noske z 2173 glasovi. (Demokrat dr. Ofner dobil je 1017 in protisemit Rabenlechner 532 glasov).

Strajk v dunajskih plinarnah. Strajkujoči delavci so sklenili v včerajnjem posvetovanju, da nadaljujejo strajk zaradi tega, ker je plinarska družba baje pritisala na pomožne delavce.

Italija. Včeraj je pričela poslanska komora zopet svoja zasedanja. Predsednik je

Oglas se računajo po tarifu v petfu; za uslove z dodelimi časami se plačuje prostor, kolikor obsegava vseh vrstic. Poslane, osartice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbah.

Vsi dopisi uji se pošljajo uredništvi: ulica Caserma 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovanu se ne sprejemajo. Kopij se ne vračajo.

Naročnina, reklamacija in oglase sprejema upravništvo, ulica Caserma 13. Odprete reklamacije so proste poštne.

„V edinosti je moč!“

Različne vesti.

Odlikovanje. Nj. Vel. cesar odlikoval je sodniškega pristava v Rovinju, drja. Gregorja Devescova z naslovom in z načajem svetniškega tajnika.

Nemški cesar na Dunaju. Najnoweja poročila z Dunajajavljajo, da pride nemški cesar na Dunaj dne 13. t. m. ob 11. uru dopoludne. Nastani se ali v cesarskem gradu v Schönbrunu, ali pa v mestu, kjer koli bude že takrat avstrijski dvor. Na Dunaju ostane cesar Viljem le jeden dan.

Avstrijska vojna eskadra pod poveljstvom nadvojvoda Karla Štefana zasidrala se je dne 1. t. m. pred Malim Lošinjem. — Eskadra sestavljena je iz teh-le ladij: „Radetzky“, „Erzherzog Frierich“, „Hum“, „Albatros“ in „Nautilus“.

Veselica v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Slovanska čitalnica priredi — kakor čujemo — konec tega tedna veselico v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Glavna točka vsporeda bode lična operica „Py lades brez Oresta“, katera je pri „pevski bitki“ naših kolesarjev vzbujala toliko vesele zabave in priznanja. Dalje se nam obeta tudi krajska dramatična predstava (veseloigrav jednem dejanju); izza kulis smo doznali, da pri tej igri nastopijo povsem nove moči iz krogov čitalničnih diletantov.

Razun tega obsega vspored konečno še velezanimive točke za glasovir. Veselico bode torej brez dvombe kaj zbabyna, in zato opozarjam slavno občinstvo že danes, naj se k njej snide kar najbolj mnogobrojno, tembolj, ko je čisti dohodek namenjen naši dični in prepotrebni družbi sv. Cirila in Metoda! — Vspored in ostale podrobnosti priobčimo prihodnjic.

Veselica pevskega društva Hajdrih. na Prosek spomesta se e izborna v vsakem pogledu. Vršila se je točno in precizno in udeležba je bila tako mnogobrojna, da smejo biti zadovoljni gospodje prireditelji. Kocjančičev moški zbor z dvospesom tenorja in

celo pod cerkevni vrti pripogniti. Izpod bele razgaljene srajce se vidijo široka prsa, kakor da so jeklena, na vitkem vratu velika obla glava. Črni lasje so mu ostriženi, brada obrita, samo močno ustnico mu pokrivajo dolge sivkaste brke, najlepši kras širokega podolgovatega obraza, iz katerega seva dvoje temnih, modrih očes kakor dva gorska kresa. Bog, koliko burje je že piskalo preko tega obraza, koliko dežja ga je pralo, koliko vročine ga je zgalo. Mrk je, rekel bi, zlit iz kovine, toda lep je, krepak je kakor obraz junakov. Na sebi nima drugega, kakor srajco, hlače in pa nove opanke. Bržkone je doma. Z levo laktjo se opira ob hišni zid, desnico ima ob boku, nogi pa ima drugo 2rh druge. Tako stoji in gleda mirnega lica troje mož, ki kramljajo za polni prstnim vrečem. Malo govorji, pazno posluša, časi se zamislji, časi nasmehe, časi pošteno potegne iz vrta.

— Pa kaj se je zgodilo pri vas na Sedcu? vpraša jasnim glasom jeden izmed trojice tenkega gizdalina kosianjosti las in stisnenega obraza, kateri je na, mizi sedeč zvonil z nogami, da so se mu videli lepi, šilasti čižmi in bele vezane spodnje hlače. (Dalje prih.)

PODLISTEK.

Kmetski upor.

10

Zgodovinska povest iz šestnajstega veka.
Spisal Avgust Šenov. Preložil I. P. Planinski.

(Dalje).

Glet na jugu orijaško gromado s stotero svetlih in temnih reber. To je gora Okič. Iz rebra jej moli samotno brdo, a iznad njega se dviga v čisto nebo grad Okič. Bliže in niže pod goro stojé hišice mesta Samotora, kakor golobice; nad Samoborom se lesketa kositren stolp cerkvico svetega Lenarta. Od Okiča k zapadu se nizajo kranjske planine, njih goste šumo se igrajo s temnim rudečilom, iz katerega molé sivi okrogli stolpi mokriškega gradu in pa vas Jesenice, kjer je brod gospoda Gregorijanca. Na izoku pomalem bledi nebo, a na njem se črta temno-modro zagrebško pogorje, se gajoče do Save, kjer se obali dotika grič, a na njem Sosedgrad, po čigar zidovji se igra rudečasti, solnčni žar. Sredi te pokrajine stoji vas Brdovec. Toliko da jo vidiš. Sive starke, lesene kmetiske koče pod starimi

slamnatimi stehami se skrivajo za gostim starim drevjem, na katero se je natreslo belga cvetja in skozi katero malokateri žarek prodre na dvorišče, kjer se solnčna svitloba igra v luži, okolu katere caplja četa rumenkastih gosák. Samo rudeči stolp moli iznad ovočnega drevja svojo rudečo čepico. Za vajo na trati hrup in krik. Glejteh otrok! Lasje so jih rumeni kakor klas, lice polno kakor rudeči jabolko, na sebi nimajo drugega kot srajce, pipdaseno z jermenom. To skače, to kriči, to ploska z ročicami in meče s palico velike kroglice, toliko da ne ogluši, celo drzni vrabec, kateri na cvetocih glogovi meji preži na zlate mušice, se preplaši in odleti čez pleteno ograjo. Toplo je, cvetje diši, a človeška duša se odpira kakor cvet. Sedaj so umolnile orglice, ljudje gredó od včernice. Mej mejo urno stopajo kmetje in kmetice. Samo tu pa tam stoji na razkrižji po kaka starka belo oblečena z rudečo pečo, kramlja s sosedom o mrazu, o preji, o svatih, kakor je ženski jezik navajan.

Na koncu vasi stoji sredi ovočja kmetiska koča, tik nje hlev, kozolec in shramba za koruzo. Bela je kakor dekle na veliko

nedeljo, lepo pokrita z novo slamo. Vrt je gost, samo po hišinem slemenem in drevji trepetu solnce, a niže spodaj je kaj lep hlad. To je pivnica, a pri vratih miza in dvoje lesnih klop. Na vrtu nagajajo otroci dremačem kobraštemu psu; na stopnicah pristreška sedi mačka in si čisti s šapo belo lice, a iz bližnjega hleva moli krava svojo radovedno glavo. Vidi se, da je tu doma božji blagoslov in ljudska sreča, a ta tih sreča se odseva najlepše z rudečih lie lepe, čvrste žene, katera gleda, opira se na gole, polne lakti, s svojimi črnnimi očmi izpod pristreška v to zavjetje domačega blagostanja. Polt jeje bela kakor nje halja, ustnice polne, rudče kakor nje gosti nizi koral, ki je padajo po bujnih prsih, polno lice nima gub; črni lasje, zbrani pod glavnik od kovine, nima sivega lasa; okrog dolgih trepalnic, okrog bujnih ustnic zaigra časi nasmehe in pokazuje bele zobe, a nasmehe ti pravi, da je tudi sreča ta hip zaigralo od radosti. Ali bolj živo jej zasine oko, kadar pogleda človeka, kateri stoji tik mize pod pristrešjem v veseli družini. Ni več mlad, ali je močan in krepak. Visok, da se mora

baritona odpel se je res izborno in so ga morali ponavljati. Še bolj pa smo občudovali prošeke pevce in njih izbornega vodjo, g. Slavka, pri težavnem Vilharjevem zboru „Slovo“, ki se je pel spremjevanjem orkestra. Najeti vojaški orkester odpovedal je namreč svoje sodelovanje — iz katerih vzrokov, ne vemo — uprav zadnji hip in si je moglo društvo v naglici poiskati drug, ne ravno dober. Ni treba, da je človek ravno veščak v glasbi, vendar mora pojmiti, da to ni nikaka šala za pevski zbor, ako mora nastopiti s takim erkestrom po jedni sami skušnji. A Proseški pevci so srečno premagali vse te neprilike in proizveli so Vilharjevo „Slovo“, da bolje ni bilo pričakovati. Zlasti je g. Slavik očaral občinstvo s svojim zvenkim baritonom. Ali g. Slavik nima samo lepega glasu, ampak ga zna tudi rabiti.

Kot zabeve igro „Raztrešenec“ igrali so Proseški dilettanti povsem povoljno in dobro zaključili vpored veselice.

Posebno nam je pohvaliti gospodičino Regino Balančevu, katera je prav dobro pogodila svojo ulogo, dasi je nastopila prvič kot igralka.

Po „Besedi“ je bil ples, pri katerem se je mladina seveda izborno zabavala. A tudi mi, ki nismo več lahkih pet, nismo bili na skodi. Zbrali smo se — in koliko nas je bilo! — v stranski sobani, kjer smo nasajali o prekrasem petju znenih slavev Nabrežinskih. To ti je petje kakoršnega ne najdeš z lepa na deželi! Da ni manjkalo najrazličnejših napitnic, razume se ob sebi. Pozno v noč je bilo, ko smo se vračali s priljubljenega nam Proseka, a vračali smo se veselim srečem, uverivši se vnovič, da tam gori bivajo zvesta naša sreca.

Našim č. naročnikom. Kakor smo omenili že v današnjem zjutranjem izdanju, preselili smo se s I. t. m. z našim listom v Amatijevi tiskarni. Vsaka selitev pa prvoči mnogo opravila in sitnosti. Zaradi tega naj nam naši č. čitalci blagovoljno oprostijo, ako današnje zjutranje izdanje ni tako kakor bi je želeli oni, da si ohranimo zavoljnost in naklonjenost naših čitalcev.

Novoimenovani škof Krški, msgr. Andrej Šterk, odpotoval je dn. 1. t. m. na Dunaj, da položi svojo prisego v roke Nj. Vel. cesarja.

Pevsko društvo »Danica« na Kontovalju priredi dne 29. t. m. veselico s petjem, igra in plesom. Razpored prijavi se svoječasno.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. One tri krone, katere je daroval gosp. Fran Godina mesto venca na grob svoji materi in smo jih izkazali v zjutranjem izdanju od minolega četrtka, so bile namenjene za podružnico pri sv. Ivanu. Toliko v pojasnilo, da ne bode pomote.

Nabralo se je v osmici g. Ivana Godina-Figne 2 gld. 55 novč.; gosp. Ivan Godina Ban je dodal še 27 novč., katere je nabral pri sv. Soboti dne 18. avgusta.

Japonski prestolonaslednik v Trstu. Dne 1. t. m. zvečer dospel je z brzovlakom z Dunaja japonski prestolonaslednik Joribito Komatsu. Nastanil se je v hotelu „della Ville“. Popoludne poklonila sta se mu ces. nam. vitez Rinaldini in župan dr. Pitteri.

Sestanki vladarjev. V dvornih krogih Berolinskih se govorji, da se smideta ruski car in cesar Viljem v Kolonju dne 28. julija povodom srebrne poroke prestolonasledniške dvojice Danske. — V Benetkah pa že prirejajo prostore v „palazzo reale“ za cesarsko dvojico nemško, katera se sestane tam v mesecu aprilu s kraljem Umbertom. Ob tej priliki spremjal bode kralja tudi stari Crispi.

Iz Opatije se nam piše: Povodom prihoda Njeg. Veličanstva v Opatijo uveril sem se vnovič o živem narodnem duhu, kateri navdaja naše vrlo duhovščino istrsko. Tu ti je bil mlad duhovnik z dežele, ki je ogrijeno navdušenstvo vzpodbuval svaje sovrstnike in dežlane, kako treba pozdraviti našega milega vladarja, da bode uverjen o neomahljivi zvestobi čvrstega in zavednega naroda hrvatskega. Tujecem pasmo preskrbeli priliko, da se prepričajo, da tu ni nemška, ali laška, ali celo madjarska zemlja, ampak da je to naša — hrvatska zemlja. Naše svečenstvo istrsko pa bodi vsem v izgled, kako moramo vsikdar in povsodi kazati svojo narodno zavest.

Železnica - Tržič Červinjan odpre se javnemu prometu v nedeljo, dne 20. maja t. l. Tako javljačo namreč iz Gorice, seveda ne nam, ampak „Gazzetti di Venezia“ onkraj luže, ker Gorica pripada menda pokrajini Bečičanski.

Ravnatelj Lloydove tiskarne in izdavatelj „Triester Ztg“ ter „Tr. Tagblatta“, g. Edvard Otto, slavlil je dne 1. t. m. svojo 50letnico tiskarske obrti. Slavljenec mudi se sedaj na Dunaju; poslali so mu iz Trsta njegovi prijatelji mnogo brzojavnih čestitk, uredništvo „Tr. Ztg.“ in osobe tiskarne pa ukusno izdelani čestitni adresi.

Italijanski delavci v Austriji. Kakor poročajo iz Ljubljane, prihajo od Velikonočnih praznikov naprej cele trume italijanskih zidarjev, kateri hodijo vsako leto na spomlad v Avstrijo, da se naberejo pri nas denarja, katerega pa odnesejo zopet lepo s seboj, da si kupijo slanine, s kajo belijo svojo polento.

To je že nekaj navadnega, a v takih trumah, kakor letos, niso še italijanski izseljeni prihajali nikoli še. Vsled mnogoštivilnih popotnikov prihajo vlaki iz Italije v Nabrežino redno — prekasno. Koliko lepega denarja odnesejo te tolpe? In naši delave?

Brzojavne žice za novo poštno in brzojavno zgradbo pričele so se polagati včeraj. Vse žice bodo napoljane pod zemljo od postaje južne železnice (poleg Aichhofove hiše), kjer se gradi posebno poslopje za brzojavne kable, po ulici Miramare, Benvenuto Ghega, Dogana in trgu Dogana do nove palače. To delo trajalo bode okolo 14 dni in dokler se ne konča, morajo seveda ostati odprtvi rovi, ki se izkopljajo v ta namen po navedenih ulicah.

Promet po teh ulicah se sicer ne ustavi, vendar pa bode nekoliko omejen.

Tržaške „zabave“. Nekateri „duhoviti kavalirji“ tržaški omislili si so novo „zabavo“, s katero si blažijo nervozne avježive živce. Izmisli so si namreč nove vrste dirko, katero vprizarajo na dirkalnišču na Rocolu. Gospoda namreč gonijo košuto, kar imenujejo „la caccia al daino“.

Uboga, vpehana žival jim je sicer pred nekoliko tedni pobegnila iz dirkalnišča, toda vjeli so jo prisotni. Kje je društvo v varstvo živali? V nedeljo pa je padel v tej duhoviti zabavi jahač Karol Cassolini ter si zlomil kost ključnico. In to negzodo imenuje celo naša „teka Triesterica“, „eine unliebsame Störung“ (Neljubo motenje). Da si je Cassolini zlomil vrat, bilo bi mu gotovo še bolj „unliebsam“, a samo ne bi se mogel v tem slučaju več pritožiti.

Policijsko. Zaradi razgrajanja zaprli so včeraj: 26-letnega zidarja Franja R., stanujočega v ulici Molino a vento hšt. 52, 27 letnega čevljarja Stefana M. stanujočega pri sv. Alojiju hšt. 200 in 21 letnega mesarskega pomočnika Josipa de M., stanujočega pri sv. Alojiju hšt. 52. Vsi omenjeni razgrajalci bili so pijani.

Isto tako razsajal je v neki zloglašni hiši v ulici Riborgo 20letni agent Fran G. iz Komna. Spravili so tudi njega v zapor.

Še nekaj za Košutu. Čujemo, da je žalovanje po Košutu na Ogrskem takò splošno in takò iskreno, da se te obupnosti usmili celo mati narava in da dokaže svoje sočutstvo s tem, da bode rodila odslejčeno papriko namesto rudeče. Madjarski „paprikaš“ še niso sklenili, kako naj krstijo novi čudež „narodnega deželnega tugovanja“. Črna paprika bode baje takò močna, da spremeni najtrdrovratnejšega konservativca ali klerikalca, ako je povzije samo trohico v „ulgulašu“, kar na mah v odločnega neodvisnjaka a la Košut. — Eljen a házad!

Župnik v Kečkemetu dovolil je, da so zvonovi na tamošnji katoliški župni cerkvi, med tem, ko je bil Košutov pogreb v Budimpešti. Nekdo sporočil je to škofu v Bucovcu, pod katerega področje spada župnija Kečkemetska. Škof je na to poročilo takoj brzjavil župniku, da naj ustavi zvonjenje. To povelje je tako razjario Kečkemetske „paprikaše“, da so odposlali škofu ta-le brzov: „Gospod Šuster, škof Vacovo. Ukazujte vasi lastni hiši, presvetlost. Prebivalci v Kečkemetu“. Za ta junaški brzov potrošili so „patriotje“ v Kečkemetu celih 42 nč, ali po madjarski veljavi 84 „füllerjev“. Ali bode treba tudi za pokritje teh stroškov — javnega nabiranja?

Lep notar. Včeraj zjutraj prijel je polic. ofic. g. Tiz v prenocišču „Nazionale“

drja Petra Polamija, notarja in podpretorja iz Vergate pri Bolonji. Gospod notar je namreč pobral več tisoč lir, katere seveda niso bile njegove in prišel v Trst „uzivat“ jih. G. Tiz spremil je gospoda notarja v ulico Tigor, kjer mu dajo brezplačno „joto“.

Španjska statistika. Med 18000 milijoni prebivalstva Španjske živi brez dela, namreč 8.727.519. Med tem je 1.964.113 možkih in 6.764.406 žensk. Srčna dežela, v kateri more toliko ljudi živeti, ne da bi delali. Tem pa je še prištet 64.000 umirovljencev, kateri nič ne dela in 97.257 upravnih uradnikov, kateri delajo ravno toliko. S tem pa nismo hoteli reči, da so vsi uradniki lenuhi; ne, pravijo celo, da je najti tu pa tam uradnika, kateri posveča delu po jeden dan v tednu. V Španiji ni nič več ali manj nego 39.279 možkih in 51.946 ženskih beračev.

Najnovejše vesti.

Dunaj 3. (Poslanska zbornica.) Zbornici je došlo med drugim tudi poročilo proračunskega odseka o državnem proračunu za leto 1894.

Belgrad 3. (Ministerstvo Simečevi) je odstopilo. Dosedanji minister za notranje poslove, Nikolajević, je sestavil novo ministarsvo z istim programom.

Trgovinski brzovaji.

Budimpešta. Pšenica za spomlad 7.26—7.37, za jesen 7.56—7.57. Koruza za maj-juni 5.07 do 5.08 — Oves za spomlad 7.26 do 7.28.

Pšenica nova od 77 kil. f. — — —, od 79 kil. f. — — —, od 79 kil. f. — — —, od 80 kil. f. — — —, od 81 kil. for. — — —, Rž 5.25—5.30; oves novi 6.95—7.40.

Ječmen 6.65—9.25; prosa 4.10—4.50.

Ponudbe in popraševanje po pšenici zmerna. Prodalo se je 20000 mt. st. po trdnih stalnih cenah. Koruza 8 nov. trdnješa. Vreme lope.

Praga. Nerafinirani sladkor: Mirno Za marec 10-60, april 16-65. Za maj 16-70. Nova roba september 15-80.

Budimpešta. Spirit, 16-50—17-—.

Havre. Kava Santos good average za april 10-25, za avgust 9-50, mirno.

Hamburg Santos good average za april 8-25, maj 8-25, september 7-—.

Dunajska borsa 2. aprila 1894.

	danos	včeraj
Državni dolg v papirju	98.60	98.55
v srebru	98.90	98.90
Avstrijska renta v zlatu	119.15	119.15
v kronah	98.10	98—
Kreditna akcija	358.40	370.90
London 10. Lat.	121.65	121.60
Napoleoni	9.90%	9.90%
100 mark.	61.10	61.07%
1.0 italij. lir.	43.00	43.50

Gostilna „Pri lepem razgledu“

Alojzijus se priporoča najtopleje slavnemu občinstvu. Toči se prav dobro črno vino po 38 nov. liter. (20)

Gostilna v Barkovljah

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem odprl v nedeljo, dne 1. aprila gostilno.

„Pri lepem Trstu“

v Barkovljah

(posvetno gospoda Matelanca).

Točila se bodo izvrstna in pristna domaća črna in bela vina, kraški teran in sveže pivo. Kuhinja izvrstna. Oddati je tudi nekaj opravljenih sob.

Pri orodam se za obilen obisk.

(4) Gabrijel Devetak.

Izginila je

razlika maj bogatini in ubogimi, odkar se izdelujejo moje eksportne snovij, ko dobi lahko vsakdo

3 met. 10 cm. Brnske vojnene snovij za celo možko obleko za gld. 4.25 in treba le poskušati, da se uverite o izborni kakovosti teh snovij. Vsaka snov, aka ne ngaja, vsprijem se zopet in se povrne denar. Pri naročilih treba navesti le barvo, svitlo ali temno.

(10) Bernard Ticho, Brno.

Gostilno s prenocišči

ALLA NUOVA ABBONDANZA

ulica Torrente 15. 24-7

priporoča podpisani slavnemu občinstvu. Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2. ure dopolnoči, z izvrstnimi namiznimi in desertnimi vini ter izvrstno kuhanjo. Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Za točno in vestno posrežbo jamči ponizni

F. FAVERO.

„Kupuj pri kovaču in ne pri kovačetu!“

pravi stari pregor.

To velja po vsej pravici za moj zavod, kajti le tako velika kupčina, kakoršna je moja, ima ztok gotovega plačevanja velikanskih množin blaga, in drugih prednosti, cene stroške, kar je slednji v korist kupovalcu same-m.

Kramni vzorce zasebnim odjemcem gratis in franko. — Bogate zbirke uzorcev, kakor še nikoli, za krajade nefrankovane.

Snovij za oblike.

Peruvian in dosking za velečastito duhorčino, predpisane snovij za uniforme c. k. uradnikov, tudi za veterane, gasilce, teleaderje, licerje, skupno za biljard in igralne mize, preproge za rozore, loden, tudi nepremobiljiv za lovski suknje, snovij, ki se dajo prati, potni ogretci od gld. 4 do 14 itd.